

גמ"ר 186/10 - מדינת ישראל נגד מועצת קרעין

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

גמ"ר 186-19-10 מדינת ישראל נ' קרעין

בפני כבוד השופט שרת זוכוביצקי-אור
מ雅思ימה מדינת ישראל
נגד מועצת קרעין
נאשם

החלטה

בפני בקשת המ雅思ימה לקבלת סרטון המתעד את התאונה הקטלנית כראיה, באמצעות העד מר אלכסנדר סוחונוב ששימש כמאבטח הבית עליו הותקנה המכלה.

הרקע לבקשתה

.1. ביום 3.10.19 הוגש כתוב אישום כנגד הנאשם בעבירות גרים מות בנהיגה רשלנית עפ"י סעיף 64 לפיקודת התעבורה, התשכ"א - 1961 בצווף עם סעיף 40 לפוקודה.

.2. בכתב האישום נתען שביום 17.9.12, בשעה 13:00 לערך, נהג הנאשם ברכב מיניבוס שמספרו 8404382 בו הסיע תלמידי בית ספר. בשלב מסויים הגיע הנאשם לרח' המפקד 14 בשכונת אבו טור והוריד מרכבו שני ילדים, אחד מהם היה המנוח, קטן בן שלוש שנים וחודש, והשנייה, אחות המנוח בת הארבע. נתען שבשל תנאי הכביש הוריד הנאשם את הקטינים בסמוך למדרכה, אז החלה הבת לחצות את הכביש כאשר המנוח נותר לצדיו הימני של המיניבוס. מסיבה שאיןיה ידועה נפל הקטין המנוח והנאשם, שלא המתין עד לתום חציית האחות הקטינה את הכביש, עליה עם גלגל ימין על ראשו של המנוח ובכך הביא להרגתו. מיד כאשר שמע את ההמולה עצר הנאשם את רכבו ורץ לשיער לקטין ואף הסיעו לקבלת טיפול רפואי.

.3. ביום 21.4.11 הופיע למתן עדות העד אלכסנדר סוחונוב (להלן-מר סוחונוב). עד זה שימש במועד התאונה כמאבטח הבית שבסמו לו אירעה התאונה, והוא איתר במצולמות האבטחה, לבקשת המשטרה, סרטון המתעד את התאונה. במהלך עדותו התרברר כי מר סוחונוב אינו זוכר כיצד עבר הסרטון לידי המשטרה. אפשרות אחת שהעלתה הייתה שהסרטון הועבר באופן שהוא הראה את הסרטון לאנשי המשטרה, שוטר שהזותו אינה ידועה לו צילם את המסר בו הוגג הסרטון, והוא העביר את הקובץ לידי המשטרה. האפשרות השנייה שהעללה הייתה שהוא צילם את הסרטון במכשיר הטלפון שלו והעביר את הסרטון לידי המשטרה. העד לא זכר כיצד הועבר הסרטון אך אישר שישנה אפשרות נוספת לפיה הוא הוריד את הקובץ ושלח אותו למשטרה או לחילופין שהקובץ הורד לדיסק און קי והועבר ע"י השוטרים למשטרה (פרק' עמ' 170-177).

עמוד 1

.4. תמצית טענות הצדדים התמekaה בנוסאים אלו:

א. זהות מצלם הסרטון ושולחו, כאשר המאשימה ביקשה להוכיח, מחד, שמי שלח את הסרטון הוא המאבטח סוזנוב, ואילו הנאשם טען שמאחר ומר סוזנוב לא ידע להצביע במפורש על זהות שלוח הסרטון, הרי שמדובר בראייה שאינה קבילה.

ב. אפשרות קבלת הסרטון באמצעות זיהוי אישור פרטיו ע"י עדי הtribuna או ההגנה.

ג. מתוך נורטיבי טכני-מהותי המאפשר את קבלת הסרטון כראייה, כאשר מנגד טענת הנאשם היא שהוראות ההחלטה הן שאין מקום לקבל את הסרטון כראייה.

ד. כלל הראייה הטובה ביותר - טענת ההגנה היא שצילום של סרטון אינו מהו ראייה לתוכנו של הסרטון עצמו בעודו המאשימה טענה שהוראות ההחלטה מאפשרות קבלת ראייה שאינה מקור ראשון.

ה. עוד עולה טענות אודות אופן התפיסה ועל כך שחייב צורך בכך לתפיסת הראייה ובוחוק מומחה שיחזור למחשב לשם קבלת הסרטון.

.5. אפנה לדון בכל אחת מהסוגיות עפ"י סדר הופעתן.

זהות שלוח הסרטון

6. בטיעוני המאשימה נטען שאין חולק שהסרטון הוא צילום ידאו של צג מחשב בו מוצג תיעוד חזותי של התאונה. המאשימה טענה שהעד הוא שהעביר את קובץ הסרטון לידי המשטרה, בין אם באמצעות צילום הצג עצמו ושליחת הסרטון בתוכנת מסרונים (ויאטסאפ) לשוטרים ובין אם בדרך של הפעלת הסרטון וממן אפשרות לשוטרים לצלם את הצג. בעניין זה לטעונתה, אין משמעות לזהות מצלם המסר. המאשימה טענה שהשלמת תיק החקירה לאחר כשנה אינה עוללה כדי מחדל חקירה, כפי טענת ההגנה, שכן בהתאם לעדות השוטר, לא חל שינוי בזיכרון אודות האירוע.

7. ההגנה טענה, כי לא ניתן לגash את הסרטון אלא באמצעות עורכו . כיוון שלא ניתן לדעת מי צילם את הסרטון וכיון שמדובר בצילום של סרטון הוא מהו עדות מפני השמועה שאינה קבילה לאמתות תקנה.

8. מטעם הtribuna העיד השוטר נוהד גאנט אשר העיד שהמאבטח מר סוזנוב עצמו הוא שהorie את הסרטון ושלח לו את הסרטוןטלפון האיש. השוטר העיד שזכיר לו היטב מתי קיבל את הסרטון וכן שהעבירות הלאה לשוטר בשם ירון וכן למפקד המרכז. השוטר שלל כי שינה פרטיהם בעדותו חרף עדכו תיק החקירה כשנה וחצי לאחר התאונה, וזאת ממשום שלטענתו, התאונה נחרטה היטב בזיכרון (פרו' עמ' 134-127). עד תביעה נוספת, השוטר ירון ויינרב, אילו התייחס השוטר נוהד בעדותו, אישר אף הוא בעדותו כי השוטר נוהד דיווח לו שקיבל את הסרטון מידי "בית היהודים" אשר הorie את הסרטון ושלח לו אותו באמצעות מסרנן. המאשימה טענה שעדות זו תוארה בזמןאמת ע"י השוטר ירון, כפורט במסמך ת/2, ועל כן יש לדוחות את טענות ההגנה אודות מחדל חקירה לפיו קבלת הסרטון לא תועד בזמןאמת שכן השוטר ירון כן העיד על קבלת הסרטון ע"י השוטר מונהead בזמן ההתרחשות.

.9. לאחר שיעינתי בטענות הצדדים בעניין זה מצאתי שהצדק עם המאשימה. חרף הعلاות טענות שונות אודות הספק שלוה מכך שהוא אינו זוכר מי שלח את הסרטון, וכנובע מכך, שהזאת השולח אינה ברורה, מסתבר שישנו לכל הפחות עד אחד המעיד מפורשות שהוא קיבל את הסרטון אשר נשלח לו ע"י מר סוזנוב עצמו.

.10. ודוק, ניתן להניח שימוש שהעד עוסק תDIR בהעברת סרטונים דומים לידי המשטרה, אין הוא זוכר במפורש כיצד שלח את הסרטון, אך אין בכך כדי להזים את עדות השוטר נohoاد המעיד מפורשות שהמאבטח הוא שלוח הסרטון, כאשר עדות זו נתמכת, אמנם בעדות מפי השמורה, לפיה השוטר ירון מאשר שנווהד מסר לו שהסרטון נשלח אליו מ"בית היהודים", דהיינו, מהמאבטח סוזנוב. עדותו של השוטר ירון יכולה לכל הפחות לשמש דבר מה נוספת של נohoاد.

קבלת הסרטון באמצעות זיהוי עדים

.11. המאשימה טענה שדרך נוספת לקבל את הסרטון הינה באמצעות זיהוי של עדי הتبיעה הסרטון את זירת התאונה, את הנוכחים, את הרכב הפוגע ועוד.

.12. בעניין זה נטען שהעד נבייל אסקפאי מסר בהודעתו במשטרת, שהוגשה בהסכמה במסגרת ת/23 (נכתב בטיעות ת/24 - ש.ז.א), כי הוא מזהה את מקום התאונה, את המיניבוס ואת אופן התרחשויות התאונה ואף סבור שיכל לזהות עצמו בסרטון .

.13. נטען שגם הנאשם עצמו מאשר שהסרטון מתעד את התאונה ועל כן לא ברורה הבדיקה את העובדות המוצגות בה.

.14. ההגנה התנגדה נחרצות להכשרת הסרטון באמצעות העד נבייל. נטען כי מדובר בהצעה חדשנית שלא התקבלה מעולם ע"י בית המשפט, אשר מטרתה לעקוף את כליל הראיות הקובעים מפורשות שראיה תתקבל רק באמצעות מי שערך אותה.

קבלת הסרטונים מטעמי קבילות טכנית ומהותית

.15. מעבר לאמור טענה המאשימה שגם מבחינה טכנית - מהותית יש לקבל את הסרטון, וזאת לאור הוראות הפסיכה באשר לקבילות ראייה.

.16. המאשימה הפנה לפסק דין של בית המשפט העליון בע"פ 4484/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגר "פסק דין", 16.11.16) בו נסקרה בהרחבה סוגיות קבלת סרטון כראיה כאשר עולמים קשיי קבילות. בפסקה"ד הפנה ביהם"ש לפסיקה לפיה ישנים 6 תנאים לקבלת סרט הקלטה כראיה קבילה (ע"פ 28/59 **פלוני נ' היומם"ש**, פ"ד יג 1205, 1209 (1959)):

.א. המCSI שמש להקלטה פעיל כראוי ועשוי להקליט דברים שנאמרו - בעניין זה

טענה המאשימה שאכן, הסרטון שהזג ע"י חברת האבטחה משקף נוכנה את התאונה ומתעד אותה, לא נטען שההקלות בוצעו שלא כדין, ומערכת הביטחון השתמשה רבות בסרטונים אלו לצורך הוכחת פשעים שהתבצעו באזרע, כפי שאישר העד.

ב. האדם שטיפל בהקלטה ידע את מלאכתו - המאשימה טענה שהעד הראה בעדו מיוםנות בהפעלת מערכת האבטחה, ואילו העתקת הסרטון נעשתה באמצעות צילום מסך המחשב, מיוםנות בה שולט כמעט כל אדם.

ג. ההסרטה או ההקלטה מהימנים ונכונים - נטען שראיה למהימנות הסרטון הוא תיאור פעולותיו הקבוע של העד בהעברת סרטונים וכן עדותו של עד הראה נביל סקפני שאישר את המתואר בסרטון ואף סבור שבאפשרותו לזהות עצמו בסרטון. עד נטען שגם הנאשם בעצם אישר שהסרטון מתעד את התאונה.

ד. בסרט ההקלטה לא נעשו שינויים כגון הוספות או השמטות - בעניין זה טענה המאשימה שלא הכוח שבוצעו שינויים הסרטון וכפי שפורט לעיל, הנאשם והעד נביל סקפני מאשרים שהמתואר הסרטון משקף את שירע.

ה. קולות הדוברים המופיעים הסרטון זהו כהלכה - המאשימה טענה שעדות העדים מאשרת את נוכנות העובדות המשתקפות מהסרטון.

ו. הדברים המופיעים הסרטון נאמרו מרצונם הטוב של הדוברים - המאשימה טענה שמאחר ומדובר במצולמות אבטחה, אין להניח שהתוכן המופיע בה בושל או פוברק.

17. עוד צוין בפס"ד פלוני הנזכר שבהמשך התפתחה גישה בפסקה לפיה ככל ולא נערכה התרבותיות מושית בתוכן ההקלטה אז יש לקבל את קבילהה, וזאת גם כאשר איקות ההקלטה נמוכה או כאשר ההקלטה לא הציגה תיעוד רציף של האירוע - אם בשל תקללה ואם בכוונת מכוון. הפסקה הרחיבה וקיבלה גם הקלות שיחה כאשר כליל הקבילות לא חלו כלל - אך הנאשם אישר את תוכן השיחה.

18. בית המשפט סבר בפס"ד פלוני כי יש מקום לחולש שניי בדייני קבילות הראיות שכן בעת שהותקנו כליל הפסקה אודוט קבילותן של ראיות במדיה היו אמצעי הטכנולוגיה בלתי מפותחים, ואילו היום - עם התפתחות אמצעים אלו, כשרים מירב המכשירים הניידים לביצוע הקלטה בהתאם להוראות הפסקה. בהתאם לדבריו אין עוד מקום לדדקק "על קו צו של יוד" בהוכחת כל אחד מהמחניכים שנימנו לעיל לצורך הוכחת קבילות ראייה. בשים לב כאמור, 2 המבנינים המרכזים לבחינת תוקפה של ראייה הם הוכחת מהימנות ההקלטה כמשמעות את אשר נאמר בהקלטה ומהוי כהלה של הדוברים בשיחה. שינויים שבוצעו בהקלטה ימננו במקביל לשינית להקלטה ולמהימנותה. המאשימה צינה שחרף העובדה שדעתו של כב' השופט שוהם אודות הצורך בשינוי התנאים לקבלת ראייה נותרה בדעת מיעוט, לעומת העקרונית אודות איקות הראיות הטרפה גם כב' השופט ברק-ארן.

19. עוד הפנתה המאשימה לדבריו של המלומד קדמי לפיהן מטרת כליל הקבילות היא למנוע קבלת ראיות אשר אין מייצגות את המציאות שהתרחשה. כאשר אין חולק שהמציאות משתקפת נוכנה

מהסרטון, הרי שאין מקום לדוחות את קבלתו.

.20. ההגנה טענה כי הסרטון אינו עומד ב מבחני הקבילות הן מבחינות מהימנות ואמינות סרטן הקלטה, הן לעניין התוכן המוקלט על גבי סרטון הקלטה והן מבחינה פורמלית.

.21. במקרה שלפני נראה כי אין צורך להוסיף לעמדתם המונומקט של הצדדים, אשר סקרו בהרחבה וביהיקף ראוי לציין את הוראות הפסיקה אודוט קבילות הסרטון. הוראות הפסיקה למעשה מזורת בבית המשפט לבחון האם התרשם, בהתאם ל מבחנים שפורטו בפסקה, מכך שהמדובר בסרטון מהימן אשר משקף נכונה את המציאות שהתרחשה.

.22. בעניין זה מצאתי שהצדק עם המאשימה. אכן, הסרטון שהוגש ע"י המאבטח הוא סרטון אובייקטיבי, בלתי אמצעי, שצולם במקרה ולא אינטנס, ואשר תיעד, באופן אקרראי את התאוננה שהתרחשה.

.23. בעניין זה לא נטען שהיא למאן דהוא אינטנס בתוצאות או השלכות הצגת הסרטון וכן לא נטען שהיא מעורבות פסולה בעריכת הסרטון. מטעם זה מצאתי שיש לקבל את עמדת התביעה ולקבוע שהסרטון קביל וראוי להציג בהליך זה.

כל הראייה הטובה ביותר

.24. המאשימה טענה שגם במידה ותועלה טענה מכוח כל "ראייה הטובה ביותר ביותר" ולפיו היה על המאשימה להציג את הסרטון עצמו ולא צילום של מסך בו נראה הסרטון, הרי שיש לדוחותה. בפס"ד פלוני שצין לעיל נקבע שנוכח התקדמות הטכנולוגיה ואמינותה, הרי שרק במקרים בהם יועלו ראיות ממשיות שיפריכו את אמינותה הקלטה, יש מקום לדוחותה. משום כך אישרו בת' המשפט קבלת ראיות משנהות גם כאשר אין בנמצא הkaltea המקורית עליה הסתמכה הקלטה המשנה, ובפס"ד פלוני הוצגו במקרים שונים בהם התקבלה הראייה המשנית כקבילה.

טענות אודות אופן תפיסת הראייה

.25. המאשימה טענה שלא היה מקום למן צו להורות על תפיסת המחשב. העדים מסרו למשטרה את הסרטונים מרצונם, כאשר אין מדובר בעדים החשודים בדבר עבירה. מר סוזנוב אישר כי הוא נהג, לדבר שבשגרה, להעביר לידי המשטרה סרטונים דומים. מדובר בצלום רחוב המוני ואין בהעברת הסרטון בכך לפגוע בזכויות הפרט של העד או בערכיהם מוגנים אחרים. ככל והעד ממשיר להביע את הסכמתו להעברת הסרטון, הרי שמדובר אין צורך במתן צו לשם חדרה למחשב לקבלת החומריים המצויים בו.

.26. ההגנה טענה כי הסרטון הינו חומר מחשב שניtan לא צו בית משפט, בנגד להנחיות המשטרה ולא נתפס על ידי חוקר מחשב מיומן ועל כן אין לקבלו.

.27. עוד נטען כי לא היה צריך בחוקר מומחה לשם הורדת הסרטון שכן העד העיד שהוא עצמו

העלת את הסרטון והציג אותו בפני השוטרים והם צילמו אותו, כך שאין צורך במומחה לביצוע פעולה פשוטה זו.

.28 אני סבורה כי הנסיבות בהן צולם הסרטון, ממצלמה המותקנת על בית פרט שטעדה את המתרחש במרחב הציבורי שניית הסכמתה לא היה צריך לקבלת צו שיפוטי או בחוקר מחשב מיומן שיטפל בצלום המסך.

סוף דבר

.29 אני מקבלת את הסרטון כראיה באמצעות מר סוזנוב. למעלה מן הצורך אני סבורה כי ניתן לקבל את הסרטון כראיה גם באמצעות מר נビル אסקפי והנאשმ בעצמו שהם הוצג הסרטון ומדוברים בו את זירת התאונה, את כלי הרכב המעורבים ואף את המעורבים עצםם.

מזכירות תשלוח החלטה לצדים ותודה קבלתה טלפוןונית

ניתנה היום, י"ד איר תשפ"א, 26 אפריל 2021, בהעדר
הצדדים.